

CONVENȚIE

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

ȘI

GUVERNUL REPUBLICII SLOVENIA

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL**

Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Slovenia,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea
evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I

SCOPUL CONVENȚIEI

Articolul 1

PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui sau
ale ambelor State Contractante.

Articolul 2

IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital,
stabilite în numele unui Stat Contractant sau al subdiviziunilor politice, sau al
autorităților locale ale acestuia, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe capital toate impozitele,
stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de
capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare
sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale simbriilor sau salariilor, plătite de
către întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular,
sînt:

a) în Slovenia:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor juridice;
- (ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (iii) impozitul pe proprietate;
- (în continuare “impozitul sloven”);

b) în Moldova:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe bunurile imobiliare;
- (în continuare “impozitul moldovenesc”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt stabilite după data semnării Convenției, în plus sau

în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor notifica reciproc asupra oricăror modificări importante operate în legislațiile lor fiscale.

CAPITOLUL II DEFINIȚII

Articolul 3 DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Republica Slovenia sau Republica Moldova, după cum cere contextul;

b) termenul “Slovenia” înseamnă Republica Slovenia și, utilizat în sens geografic, teritoriul Sloveniei, inclusiv zona maritimă, fundul mării și subsolul, adiacente mării teritoriale, asupra căruia Slovenia poate exercita drepturile sale suverane și jurisdicția, în conformitate cu legislația sa internă și dreptul internațional;

c) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, cuprins între frontierele sale, alcătuit din sol, subsol, ape și spațiu aerian de deasupra solului și apelor, asupra căruia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa deplină și exclusivă, în conformitate cu legislația sa internă și dreptul internațional;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul “societate” înseamnă orice asociere corporativă sau orice entitate care este tratată, în scopuri fiscale, ca o asociere corporativă;

f) termenul “întreprindere” se aplică la exercitarea oricărei activități de afaceri;

g) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

h) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu

excepția cazului, când nava maritimă sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în Slovenia: Ministerul Finanțelor al Republicii Slovenia sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Moldova: Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova sau reprezentantul său autorizat;

j) termenul “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, societate de persoane sau asociație, care au primit un asemenea statut al lor, potrivit legislației în vigoare a unui Stat Contractant;

k) termenul “activitate de afaceri” include prestarea serviciilor profesionale și altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care acesta îl are la acea perioadă de timp în cadrul legislației acestui Stat cu referință la impozitele la care se aplică Convenția, orice înțeles, potrivit legislației fiscale aplicabile a acestui Stat, va prevala asupra înțelesului atribuit termenului conform altor legi ale acestui Stat.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii fiscale acolo conform domiciliului, rezidenței, locului de înregistrare, locului de conducere ale sale sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat și orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia. Totuși, acest termen nu va include orice persoană care este supusă impunerii fiscale în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din surse aflate în acest Stat sau capitalul situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la

dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strînse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici un Stat, aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5

REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- a) un loc de conducere;
- b) o filială;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier, și
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcție, un proiect de construcție, asamblare sau montaj sau activitatea de supraveghere sau de consultanță în legătură cu acestea constituie o reprezentanță permanentă, numai dacă asemenea șantier, proiect sau activitate continuă pe teritoriul unui Stat Contractant pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni.

4. Termenul “reprezentanță permanentă”, de asemenea, va include prestarea serviciilor, inclusiv serviciile de consultanță sau de management, de o întreprindere a unui Stat Contractant, prin intermediul angajaților sau altui personal angajat de întreprindere în acest scop, când activitățile de această natură

continuă (pentru același proiect sau un proiect conex) pe teritoriul celui alt Stat Contractant pentru o perioadă sau perioade însumând mai mult de șase luni în orice perioadă de douăsprezece luni.

5. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor sau colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, pentru orice combinație de activități, specificate la subparagrafele de la a) la e), cu condiția, ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

6. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică paragraful 7 - acționează din numele unei întreprinderi și are, și, de regulă, utilizează într-un Stat Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, atunci această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitoare la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de cele specificate la paragraful 5, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

7. O întreprindere nu va fi considerată că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui asemenea agent sînt exercitate, integral sau parțial, în numele acestei întreprinderi și condițiile, stabilite sau impuse între această întreprindere și agent în relațiile lor comerciale sau financiare, diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, acesta nu va fi considerat un agent cu statut independent, în sensul acestui paragraf.

8. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, o societate de asigurări a unui Stat Contractant, cu excepția cazurilor de reasigurare, va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, dacă aceasta colectează prime de asigurări pe teritoriul aceluși celălalt Stat sau asigură riscurile situate acolo printr-o persoană, care nu este un agent cu statut independent, căruia i se aplică paragraful 7.

9. Faptul, că o societate rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o societate rezidentă a celui alt Stat Contractant sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți o reprezentanță permanentă a celeilalte.

CAPITOLUL III IMPUNEREA VENITULUI

Articolul 6 VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul “proprietăți imobiliare” va avea înțelesul pe care îl are, potrivit legislației Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și mort, utilizat în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe, achitate ca compensații pentru exploatarea sau concesiunea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele maritime, fluviale și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, din închirierea sau din utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi.

Articolul 7 PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri

în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte din ele care este atribuită acelei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă ea este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile (altele, decât cheltuielile care nu ar fi fost deductibile, dacă această reprezentanță permanentă ar fi o întreprindere separată a unui Stat Contractant), efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel suportate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte.

4. În măsura, în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profiturile, atribuite unei reprezentanțe permanente, să fie determinate în baza repartizării proporționale a profiturilor totale ale întreprinderii către diversele sale oficii, nimic în paragraful 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profiturile impozabile printr-o asemenea repartizare obișnuită; totuși, metoda de repartizare adoptată va fi aceea, ca rezultatul să fie în conformitate cu principiile incluse în acest articol.

5. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente, din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, la o afacere în comun sau la o agenție internațională de exploatare a mijloacelor de transport.

Articolul 9

ÎNTEPRINDERI ASOCIATE

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat - și impune, în consecință - profiturile, asupra cărora o întreprindere a celui alt Stat Contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului Stat menționat, dacă condițiile stabilite între două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului perceput acolo pe acele profituri, dacă acel celălalt Stat consideră modificarea justificată. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o societate rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o societate, care deține, în mod direct, cel puțin 25 la sută din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Acest paragraf nu va afecta impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni, acțiunile de fondator sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este societatea distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este societatea plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Când o societate rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de societate, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende este efectiv legată de o reprezentanță permanentă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă

dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau, integral sau parțial, din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11

DOBÂNZI

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Indiferent de prevederile paragrafului 2, dobânzile menționate la paragraful 1 vor fi impuse numai în Statul Contractant, al cărui rezident este primitorul, dacă asemenea primitor este proprietarul beneficiar al dobânzilor și dacă asemenea dobânzi sînt plătite sau împrumutul, pentru care se plătesc dobânzile, este acordat, garantat sau asigurat de către:

- a) Guvernul unui Stat Contractant, inclusiv subdiviziunile politice sau autoritățile locale ale acestuia,
- b) Banca Centrală a unui Stat Contractant,
- c) Societatea Slovenă de Export sau Organizația de Promovare a Exportului din Moldova, sau
- d) orice altă instituție sau persoană juridică de drept public, deținută, integral sau preponderent, de către Guvernul unui Stat Contractant, astfel cum poate fi convenit periodic între autoritățile competente ale Statelor Contractante.

4. Termenul “dobânzi”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de dreptul de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile, aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul acestui articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și titlurile de creanță, în legătură cu care se plătesc dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

6. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de asemenea reprezentanță permanentă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă.

7. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar al dobânzilor sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care ea este plătită, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și proprietarul beneficiar al dobânzilor, în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12

ROYALTY

1. Royalty, ce provin într-un Stat Contractant și deținute efectiv de un rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 5 la sută din suma brută a royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “royalty”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă plățile de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme de cinema, orice brevet de invenții, emblemă comercială, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty se suportă de asemenea reprezentanță permanentă, atunci aceste royalty vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar al royalty sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar al royalty, în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13

CÂȘTIGURI DE CAPITAL

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, specificate la articolul 6 și situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a unei cote comparabile de orice gen, a căror valoare mai mult de 50 la sută este obținută, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, inclusiv câștigurile din înstrăinarea acestei reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere), pot fi impuse în acel celălalt Stat.

4. Câștigurile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor, exploatate în trafic internațional, sau a proprietăților mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave, vor fi impuse numai în acest Stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altor decât cele specificate la paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14

VENITURI DIN MUNCA SALARIATĂ

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17, 18 și 19, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile astfel primite de acolo, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) remunerațiile sînt plătite de un patron sau în numele unui patron, care nu este rezident al celui alt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile, primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui Stat Contractant, pot fi impuse în acest Stat.

Articolul 15

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al consiliului directorilor sau consiliului observatorilor al unei societăți, care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 16

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 7 și 14, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant ca un artist de estradă, astfel cum sînt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau de televiziune, sau un interpret muzical, sau ca un sportiv, din activitățile lui personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau de un sportiv în această calitate a sa, nu revine însuși artistului de estradă sau sportivului, ci altei persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7 și 14, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica venitului, realizat din activitățile exercitate într-un Stat Contractant de un artist de estradă sau de un sportiv, dacă vizita în acest Stat este, integral sau preponderent, suportată de fondurile publice ale celui alt Stat Contractant sau unei subdiviziuni politice sau unei autorități locale a acestuia. În asemenea situație, venitul va fi impus în Statul, al cărui rezident este artistul de estradă sau sportivul.

Articolul 17

PENSII

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 18, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercitată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți, efectuate în conformitate cu legislația privind asigurările sociale a unui Stat Contractant, pot fi impuse în acest Stat.

Articolul 18

SERVICIUL PUBLIC

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică, sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziuni, sau autorități, vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelui Stat, care:

(i) are cetățenia acelui Stat; sau
(ii) nu a devenit rezidentă a acelui Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie, plătită de sau din fondurile create de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică, sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziuni, sau autorități, va fi impusă numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea pensie va fi impusă numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelui Stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se vor aplica salariilor, simbrilor și altor remunerații similare, și pensiilor, pentru serviciile prestate, în legătură cu activitatea de afaceri, exercitată de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia.

Articolul 19

PROFESORI ȘI CERCETĂTORI

1. Un rezident al unui Stat Contractant care, la invitația unei universități, colegiu, școli sau altei instituții similare, situate în celălalt Stat Contractant și recunoscute de Guvernul acelui celălalt Stat Contractant, este temporar prezent în acel celălalt Stat Contractant, exclusiv, în scopul predării sau efectuării cercetărilor științifice, sau ambelor, la instituția de învățământ, va fi scutit de impunere în acel celălalt Stat Contractant pe remunerațiile sale pentru asemenea predare sau cercetări științifice, pentru o perioadă ce nu depășește doi ani din ziua primei sale vizite în acel celălalt Stat Contractant.

2. Nici o scutire nu va fi acordată potrivit paragrafului 1, referitor la orice remunerații pentru cercetări științifice, dacă asemenea cercetări științifice sînt efectuate nu în scop public, ci pentru avantajul personal al unei anumite persoane sau al unor anumite persoane.

Articolul 20

STUDENȚI

Plățile, primite de un student sau de un stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea sau pregătirea sa, nu vor fi impuse în acest Stat, cu condiția, ca asemenea plăți să provină din surse aflate în afara acestui Stat.

Articolul 21

ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Totuși, dacă aceste venituri sînt realizate de un rezident al unui Stat Contractant din surse aflate în celălalt Stat Contractant, astfel de venituri pot fi, de asemenea, impuse în Statul din care provin și potrivit legislației acestui Stat.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica veniturilor, altor decât veniturile din proprietăți imobiliare, astfel cum sînt definite la paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul acestor venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care se plătesc veniturile, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

CAPITOLUL IV IMPUNEREA CAPITALULUI

Articolul 22 CAPITAL

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sînt definite la articolul 6, deținute de un rezident al unui Stat Contractant și situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat Contractant.

3. Capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant reprezentat de nave maritime și aeronave, exploatate în trafic internațional, și de proprietăți mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime și aeronave, va fi impus numai în acest Stat Contractant.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

CAPITOLUL V METODELE PENTRU ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

Articolul 23 ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

Dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

1. Când un rezident al unui Stat Contractant realizează venit sau deține capital, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impus în celălalt Stat Contractant, atunci primul Stat Contractant menționat va permite:

a) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în acel celălalt Stat Contractant;

b) deducerea din impozitul pe capital al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe capital, plătit în acel celălalt Stat Contractant.

Totuși, asemenea deducere, în nici un caz, nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, calculată până la acordarea deducerii, ce se atribuie, după caz, venitului sau capitalului, care poate fi impus în acel celălalt Stat Contractant.

2. Când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul realizat sau capitalul deținut de un rezident al unui Stat Contractant este scutit de impunere în acest Stat Contractant, totuși, asemenea Stat Contractant poate, la calcularea sumei impozitului pe venit sau pe capitalul rămas al acestui rezident, să țină cont de venitul sau capitalul scutit.

CAPITOLUL VI PREVEDERI SPECIALE

Articolul 24 NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale acelui celălalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința rezidenței. Indiferent de prevederile articolului 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor, care nu sînt rezidente ale unui sau ale ambelor State Contractante.

2. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celui alt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ceea ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului, când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobînzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celui alt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celui alt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării capitalului impozabil al

acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

4. Întreprinderile unui Stat Contractant al căror capital este, integral sau parțial, deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celui alt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

5. Indiferent de prevederile articolului 2, prevederile acestui articol se vor aplica impozitelor de orice gen și tip.

Articolul 25

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unui sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac, prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant, a cărui rezidentă ea este sau, dacă cazul său cade sub incidența paragrafului 1 al articolului 24, a acelui Stat Contractant, a cărui persoană națională ea este. Cazul trebuie prezentat în decurs de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celui alt Stat Contractant, în scopul evitării impozitării care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de orice termene prevăzute de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte, formate din ele însele sau reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 26

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, necesare realizării prevederilor prezentei Convenții sau ale legislației interne referitoare la impozitele de orice gen și tip, stabilite în numele Statelor Contractante sau subdiviziunilor politice, sau autorităților locale ale acestora, în măsura, în care impunerea nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative) abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele menționate în prima propoziție. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

- a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui sau ale celuilalt Stat Contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public).

Articolul 27

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale.

CAPITOLUL VII

PREVEDERI FINALE

Articolul 28

INTRAREA ÎN VIGOARE

Prezenta Convenție va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări în scris, prin canale diplomatice, confirmând îndeplinirea procedurilor interne ale Statelor Contractante pentru intrarea ei în vigoare și prevederile sale vor avea efect:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 29 **DENUNȚAREA**

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către un Stat Contractant. Fiecare Stat Contractant poate denunța acțiunea Convenției, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, ce urmează după perioada de cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare. În asemenea situație Convenția își va înceta efectul:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită la Ljubljana la 31 mai 2006, în două exemplare, în limbile moldovenească, slovenă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul divergențelor între oricare din texte, textul în limba engleză va fi de referință.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Slovenia**